

обесѣт. *ib.* 48, 28—30. Младо булче съе дребни дѣтца. *ib.* 55, 8. Да си изповѣдат жени млади булки. *ib.* 74, 8. Заложникъ и дѣверъ заносить отъ младоженца „сладкѣ палинкѣ“ у булчины родители и у кумовы, кое е знакъ, чи „работа е излѣзла чиста“. *Пк.* 125. Всѣкий си хвали булче-то. *Ч.* 137. И менъ ще майка ожени, и азъ щѣ си доби булчица. *ib.* 164. Нѣма була вретено. Говорять томува, кому-то ся не иска да работи и казва, че нѣма това и това, напр. кога казва мома-та „нѣмамъ дѣракъ да влача, нѣмамъ прѣждѣ да плетѣ“. *ib.* 200. *Ср. подъ сл. осѣдж.* 3. 356. **Вулкини-тѣ** *пр. притяж. множ.* домъ невѣсты: У недѣлѣжъ свадба-та ся разнася у зетевы, кръстниковы, булкины и у църквѣ. *Ч.* 83. Отъ булкины до въ църквѣ ся пѣе и пхува, дрънка ся лингеръ и ся хвърля просо прѣзъ главѣтъ на булкѣ-тъ отъ зълвы-тѣ. *ib.* 87.

Булки *с. мн. название луговой травы.* *Пк.* 60. *См. подъ сл. трѣва.*

Булне *зв. пад. отъ имени произв. ласкат. значенія:* тетушка! кумушка! За тебе, синко, питахъ: Гдѣ ю, булне, млад Стоян? *Д.* 22, 8—9. (*Ср. сл. булентъ.*)

Було *с. с. 1)* вѣнчалная фата невѣсты (*син. кавракъ, тель*): Какъ жъ Грозданка прѣбули Само ю було пламнѣло. *Д.* 13, 88—89. В неделя сватба дигнали, В поңделникъ окроп играли, Въ ввторникъ було хвърлили. *ib.* 65, 22—24. Сег' стана девять години, Оставихъ булче подъ було, Днесъ на булче е свадба-та. *М.* 111. Четири моми заклани, Четири, мамо, годени, Съсъ златы гривны на рацѣ, На главы имъ була чървени. *Пк.* 139. Невѣста-та ся поклани деветь пѣти на шипкѣ-тъ, а кума-та съсъ точилкѣ-тъ и прѣчкѣ-тъ вдигне горно-то було отъ главѣ-тъ ѿ, положи го върху шипкѣ-тъ, а свахы-тѣ вдигнать малко то було, турять го въ сито-то, обръщать телове-тѣ на грѣбъ-тѣ ѿ, коп-то до тогава висѣтъ отъ предѣ ѿ. *Ч.* 26. Туляя стояше съ було-то, кое-то доврѣшаше прѣмѣнѣ-тъ на невѣстѣ-тъ. *Р.* 73. *Ср. подъ сл. коше* *Ч.* 24. 2) покрывало, завѣса, шатеръ: Негли за бѣдушность е прѣдоставено да ся дигни було-то кое покрыва юште далѣчны-тѣ начыла свѣта? *БС. р.* 7. Многоцѣненъ царскы столъ прикрытъ со златно було (*столица королевская подъ парчевымъ шатромъ*). *Р.* 76, 179. Тѣзи себелюбиви намѣренія, тѣ ги покривать съ було-то на челоуѣколюбіе-то *Л. Д.* 1872 *р.* 177. Подъ вѣропсовѣдно було *ib.* 316. Гнусны пороцы съ булото на добродѣтельта (*vices affreux déguisés sous l'apparence de la vertu*). *Т.* 44. Ношѣта, съ мрачнытѣ си була (*avec ses sombres voiles*) е тукъ неизвѣстна. *ib.* 305. 3) Було-то—тлѣста кожица на стомахать. *Л. Д.* 1870 *р.* 85.